

Ба 15-й Юний, часътъ по 3 слѣдъ пладнѣ, преминаванетоъ презъ Дунава било вече свободно, турското население и войската бѣхъ напуснали града Свищовъ и въ ч. 4 генералъ-майоръ Петрушевскій влезе въ града посрещнать отъ цѣлото българско население на чело съ облѣченото въ църковни одѣжди духовенство и съ приносъ хлѣбъ и соль на блюдо.

Това посрещаніе било нѣщо особно, нѣщо извънредно. Камбанитѣ, на които гласътъ дълго врѣме не се чувалъ, съ общето звучение обадили на всички граждани пристиганіето на руситѣ, което възбудило крѣпостъ и сила и у старци, и у немощни и всякой се опжитилъ къмъ онѣзи страна за да види, посрѣшне, цѣлуне и пригърне своитѣ избавители които е съ вѣкове очаквалъ. Мажетѣ падали на колѣне прѣдъ своитѣ освободители, а женитѣ имъ цѣлували рѣцѣ, подавали вода, вино и овощия каквито се намирали. Нѣкои повдигали малкитѣ си дѣца да видѣтъ и по-добрѣ да запечататъ въ ума си своитѣ избавители руси, като приготвили въ рѣцѣтъ имъ вѣйки и букети, които подавали на войницитѣ.

Веселитѣ лица, радостнитѣ разговори, виковетѣ „ура“ и „да живѣе Руссия“, надпреварваніето за посрещаніе рускитѣ войници, — всичко това допълняло картината на общата велика радостъ и въсторгъ на свищовското население.

По всичкитѣ прозорци и балкони се развѣвали флагове, келими и красни платове; българскитѣ кѣщи били отбелѣзани съ голѣми кръстове начѣртани по вратитѣ и стѣнитѣ а мажетѣ имали пришити на шапкитѣ и рѣкавитѣ кръстове отъ бѣлъ ширитѣ.

Драгомировъ, който се намиралъ на бойното поле, за когото Петрушевскій казалъ, че той е главния началникъ, гражданитѣ предали единъ голѣмъ букетъ на Петрушевскій, съ умоление да го испрати Драгомирову, а като пристигна Драгомировъ въ града, въдвори напълно мирътъ и спокойствието между населеніето, състави единъ врѣмененъ съвѣтъ отъ по първитѣ граждани и една мѣстна полиция.

Градътъ Свищовъ представляваше складъ, нѣ складъ отъ хора. Преминаванетоъ на войската презъ Дунава като порой течеше, а при излизаніето ѝ на брѣга, гѣсти маси образуваше, които, като черни облаци отъ силния вѣтръ тласкани, съ голѣма бързина се движехъ къмъ града и пълнехъ кѣщи, ханища, дворове и всичкитѣ градски улици бѣхъ постлани, съ руски